

andet. Det ærede Medlem fra Ringkjøbing Amt (S. C. Christensen) udtalte sin Glæde over, at de ærede Forslagsstillere havde indfræntet deres Forslag til udelukkende at omfatte Alderdomsforsørgelse. Jeg vil sige, at jeg tror ikke, at vi ved Gennemførelsen af en samlet Alderdomsforsørgelseslov maa gaa forbi Spørgsmaalet om Arbejdsindvalider; thi det er ikke tilstrækkeligt at sikre en Mand i hans Alderdom, naar hans Arbejdskraft er svækket, fordi han er bleven gammel; men man kan blive svækket langt tidligere af andre Aarsager, Sygdom og Nød, og det er disse, jeg kalder Arbejdets Svækkelse. Jeg tror, at dette kunne vi ikke slyde til Side, og der vil ikke lettelig blive gennemført nogen Alderdomsforsørgelseslov, uden at man har taget denne Sag med. Jeg indrømmer, at de ærede Forslagsstillere maatte med Tids have undgaaet det, idet de overhovedet ere vegne tilbage for den tunge Opgave, der ligger deri, thi det er ganske vist sikkert nok, at Løsningen af den Opgave er ulige vanskelige, end at stille nogle Tal op i Forhold til en vis Aldersklasse og direkte Udbetalinger af Statskassen. Spørgsmaalet om en Alderdomsforsørgelse anser jeg utvivlsomt for at være den mest omfattende, den største, og — jeg føjer til — maatte tilsidst den vigtigste af de sociale Opgaver, og jeg er overbevist om, at Arbejdet for den vil blive optaget her i Tinget og utvivlsomt overalt med en stor Interesse og med stor Sver for at naa Maalet. Jeg havde tænkt mig, at i denne Samling havde vi en saa stor Kreds af sociale Lovopgaver, i Fattigloven, i Sygekasselovent og i Ulykkesforsikringsloven, at vi, for ikke at sprede vore Kræfter, næppe burde i denne Samling have optaget mere. Kunde vi i denne Samling saa denne Kreds af Opgaver løst, har det staaet for mig, at Alderdomsforsørgelsesloven maatte forestaa til den følgende Samling og maatte da kræve sin Løsning. De ærede Forslagsstillere have ment, at vi kunne paabegynde dette Arbejde allerede i Aar og mulig derved faa gjort et forberedende Arbejde. Det er ogsaa muligt, at det kan gøres, og at der i den Henseende kan vindes noget frem paa Vejen, og det er ligeledes muligt, at der kan tilvejebringes midlertidige Foranstaltninger til foreløbig at tilfredsstille Kravet. Jeg tænker mig derfor, at dette Forslag vil

blive sendt i et Udvalg og der blive drøftet og behandlet saaledes, at der dog kan vindes noget fremad til Forberedelse for Opgavens Løsning i den næste Rigsdagsamling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hørup): Jeg skal først tillade mig at vende mig til den ærede Indenrigsminister, til hvem jeg sikkert med Rette kan henvende mig som den rimelige Ordfører for den samlede Modstand imod dette Forslag. Den ærede Ministers Indledning om vort Forslag gif i forskellige Retninger og paa flere Punkter i modsatte Retninger. Den ærede Minister indvendte, at den Forsørgelse, vi her ville berede, er tarvelig, er kun ringe; den giver ikke de fattige det, de behøve. Det er den Indvending, jeg maa sige, at jeg mindst havde ventet fra Regeringens Side; fra Ministeriets Side havde jeg snarere ventet, at man vilde have sagt, at det er for meget, for stort, for uoverkommeligt. Nu vel, jeg indrømmer, og jeg har sagt fra Begyndelsen af, at det var et beskedent Forslag, vi fremkom med, at det var en tarvelig Understøttelse, vi bød, og det glæder mig for saa vidt, at den ærede Minister anerkender det, at han er enig med Forslagsstillerne i, at det ikke er noget stort, vi her forlange af det offentlige overfor den ubemidlede Del af Befolkningen. Men saa vil jeg sige, at naar den ærede Minister mener, at det er for lidt, kan det sandelig ikke hjælpe, at han samtidig taler om de 9 Mill. Kr., som han med et rundt og noget overdrevent Tal paastaar, at vi ville paalægge af nye indirekte Skatter her i Landet; thi det er klart, at ville vi gøre noget rundeligt, ville vi gøre det bedre for den Befolkning, maa vi ogsaa højere op med Pungen, saa bliver det ikke 8 Millioner nye Skatter, men det bliver saa mange flere Millioner, som den ærede Minister mener, han kan gaa op i denne Understøttelse, og her vil selv en lille Forhøjelse af Understøttelse jo let føre til adskillige Millioner. Disse to Indvendinger ophæve altsaa hinanden. Man kan paa ingen Maade sige: Det er for lidt, I give, og det er for mange Penge, I bruge. Et Standpunkt maa man tage. Jeg skalde ikke have det mindste imod, at den ærede Minister vilde anvise os Midler til at gaa noget videre, end vi Forslagsstillere have dristet